

## اقتصاد سبز برای دستیابی به توسعه پایدار و بدون تخریب محیط زیست

محمد قربانی<sup>۱</sup>، سجاد بنی عامریان<sup>۲</sup>

<sup>۱</sup> دکتری مهندسی شیمی \_ گرایش محیط زیست

<sup>۲</sup> کارشناس ارشد برنامه ریزی و توسعه اقتصادی

### چکیده

بر اساس تعریف برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد، اقتصاد سبز الگویی است که به افزایش رفاه انسان و برابری اجتماعی منجر شود، در شرایطی که خطرات زیست محیطی و کمبودهای اکولوژیکی را به طور چشمگیری کاهش می دهد جهت دستیابی به توسعه پایدار و البته بدون تخریب محیط زیست. محیط زیست ملل متحد معتقد است که اقتصاد سبز، علاوه بر کارآمد بودن، باید در ابعاد ملی و بین المللی عادلانه باشد، بخصوص برای دستیابی به یک اقتصاد کم کربن با حفظ منابع پایدار و مشارکت اجتماعی. یکی از ویژگی هایی که اقتصاد سبز را از رژیم های اقتصادی قبل متمایز می سازد، ارزیابی مستقیم سرمایه های طبیعی مانند تنوع زیستی و خدمات اکوسیستمی از طریق ارزش گذاری اقتصادی آن هاست. امروزه دیگر نمی توان به توسعه پایدار به عنوان یک انتخاب نگرینست بلکه به عنوان یک تعهد است که تمام بازیگران دولتی باید برای نیل به توسعه پایدار تمامی مساعی خود را جهت گذار به اقتصاد سبز بکار بندند. توجه به سرمایه های طبیعی برای هر جامعه ای با ارزش است و وجود برنامه های کوتاه مدت، میان مدت و درازمدت در پرتو اقتصاد سبز، رشد و رفاه اجتماعی را برای جامعه به ارمغان خواهد آورد. در این تحقیق مفهوم، ماهیت حقوقی اقتصاد سبز و نقش آن در تحقق توسعه پایدار مورد بررسی قرار گرفته است. توصیف اقدامات بین المللی جهت حفاظت محیط زیست به تحلیل اقتصاد سبز و نقش حیاتی آن در نیل به توسعه پایدار پرداخته شده است.

واژه های کلیدی: اقتصاد سبز، محیط زیست، توسعه پایدار، تغییرات آب و هوا

مطالعات اقتصاد، مدیریت مالی و حسابداری

دوره ۵، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۸، صفحات ۱۶۱-۱۴۶